

ևզին. և Թողն զիս ի տաճարին յայնմիկ կողմն, և զնացին ուրախութեամբ: Դսկ քահանայքն այնք յոյժ վաղվաղակի կամէին զուսուսն իմ և զքնքշանս վասն ծնողաց
15 իմոց պատուականութեան և մեծութեան:

Բ. Եւ յետ աւուրց ինչ եկն օր տօնի իշխանին զիւաց, և եւմուտ ի տաճարն Արիս-
պագոսն զնդաւն իւրով. և յորժամ ետես զիս ի տաճարին յայնմիկ ի ներքս, ասէ.
“Ոյր արդեօք է մանուկս այս, կամ ուստի է սա:”, Պատասխանի ետու և ասեմ.
“Որդի Սոկրատայ իշխանին Աթենացոց, և պաշտօնեայ աստուածոցն ի ծնողաց իմոց
5 նուիրեցայ լինել”, Դսկ յորժամ լուս զայս, առաւել ուրախացաւ. և հրամայեաց
քահանայից և իմաստասիրաց, որպէս զի փութասցին յուսուսն իմ և ի կատարումն
ամենայն իմաստասիրացն:

Գ. Եւ նոյնժամայն ետուն զիս ի Դիոկրատէս ի զխաւորն իմաստասիրաց, և հրա-
մայեցին նմա առ ի յուսուսն իմ ամենայն յօժարութեամբ սրտի. զոր և կատարեաց
այրն այն: Զտիւ և զգիշեր անխափան ուսուցանէր զիս. առաւել ուսոյց ինչ զամենայն
իմաստութիւն, զմուտ և զել ամենայն գիտութեանց, զխաւարումն արեգական և
5 լուսնի և աստեղաց և զշրջումն փիլաքին. և զշտմարանս օրոց, և զկարգաւորու-
թիւն հայկին և զյառաջարուցումն հողմոց, և զժամն պայն յորում արեգակն և
լուսին հասնիլայն միմեանց, և զխաւարումն փաստման, և զբաժանումն ջուլց վերնոց,
և զժամն զայն, յորում շարժի երկիր, և յորժամ բանան զրունք հայկին, և եթէ
զինչ գործք ունին աստեղքն այնք որ ընթանան ի յերկինս:

Դ. Եւ յորժամ ուսայ ես զայս ամենայն, և ապա մատոյց զիս ի համարս աստեղաց
լրմանց. և յետ ոչ բազում ժամանակաց ուսայ և զայլն եւս, և խելամուտ եղէ
մանաւորաբար ամենայն յոյ զմանց փիլիսոփայից գիտողաց իմաստութեան: Եւ յայնմ
հետէ նստայ ես առ զատաւորսն՝ առնել զատաստան և սալ հրաման:

Ե. Եւ յաւուրն յայնոսիկ ել հրաման յիշխանէն զիւաց, որպէս զի Աթենացիքն
չինեցեն ի ներքս յԱթէնս նոր դատաստանոց՝ պայծառ և զարդարուն յոյժ: Եւ արարին
այնպէս. և չինեցին տեղի դատաստանի մեծ և վայելուչ բազում փութով. և կո-
չեցին՝ Տուն իշխանի նոցա Արիսպագեայ: Եւ յաւուրն յայնոսիկ կարգեալ էր հելմա-
6 նոսաց զուստերս և զզատերս իւրեանց զենուլ զիւաց, ժողովեցան ամենայն քաղաքն ի
տեղին յայն նոր դատաստանի. և ետուտ Արիսպագոսն ի սեղանն միայն ի տեղին յայն,
յորում գրեալ կայր. “Աստուած անձանսթ և աստուած աստուածոցն”, Եւ յետ նորա

յոյժ ուրբն և և Թողեալ զիս ի տաճար կողմն, գնացին ու. մեծաւ Բ. — 14. վաղվա-
ղակի՝ չէ Բ. — 15. և (պատուականութեան) Ա.

Բ. 2. զիս՝ ցնա Ա. ի ներքս՝ չէ Բ. — 3. ոյր՝ ում Ա. — և (կամ) Բ. — 4. որդի
եմ եւ Բ. — 5. յորժամ Լ. զայս Արիսպագոսն Բ. — 6. իմաստասիրացն . . . փու-
թացեն Բ.

Գ. 1. Ի դիոկրատէս որ էր զլուսն ամենայն իմաստասիրացն և հրամայեցին նմա
ուսման իմոյ ամենայն յօժարութեամբ. և նա անդադար զտիւ և զգիշեր ուսու-
ցանէր զիս. և առաւել . . . Բ. — 5. շրջումն ՀԲ. ևս Մ. Զ. հայկինն Բ.
6. լուսինն Հ. և ի. Ա. — 7. փաստմանն Բ. — 8. երկիր շարժի Բ. — 8. և զժամն
յորում բանին Գ. հայկինն և Թէ զինչ Բ. — 9. այն Ա. — ի (յերկինս) չէ Բ.

Դ. 1. ևս զամենայն Ա ապա եմոյժ զիս ի համար աստեղացն Բ. — 2. ուսայ և զայն
ևս և խելամուտ եղէ յամենայն յուլմանց նոցին փիլիսոփայիցն գիտութեանց Բ. —
3. յուլմանց և փիլիսոփայից Ա. — 4. դատաստան Բ.

Ե. 2. նոր դատաստանի ի տեղի կարգաւորն և պայծառ յոյժ. — 3. դատաստանի
մեծաւ փութով և կոչեցին իշխանին նոցա Մ. Բ կոչեն Ա. — 5. կարգ էր հելմանոսաց
զուստերս և զզատերս զսհել զիւաց և ևս ժողովեցան . . . Բ և զզատերս չէ Բ. —
6. դատաստանին Բ և ետուտ միայն Մ. Բ կայր չէ Բ (ի սեղանն) միայն չէ Բ. —

մտին եւ այլ քահանայքն առ նա, եւ ասէ ցնոսա. «Ելէք ասացէք ամենայն՝ ժողովրդեանդ, զի արդ հրամայէ ձեզ իշխան ժողովրդեան աշխարհիս եւ ամենայն իշխանութեանց, որ ունի իշխանութիւն ի վերայ ամենայն աշխարհիս՝ ասէ. ընտրեցէք ինձ չորս դատաւորս, որ առնեն դատատան եւ նստին յամենայն իշխանութեան խմում, եւ առաջնորդ նոցա լիցի Դիոնեսիոս որդի Սոկրատայ, որպէս զի լինել նմա մխիթարիչ քահանայիցն առաւել, զի մի ինչ պակասեցէ նոցա յամենայն եւ ոչինչ,» Եւ յորժամ լուան զայս Աթենացիքն ամենայն, որպէս զի զհրամանատարութիւն եւ զըշխանութիւն դատաւորաց քաղաքին իւրեանց տուեալ է, ուրախ եղին յուրախութիւն մեծ. եւ արարին որպէս հրամայեցաւ նոցա:

2. Եւ յորժամ եղէ ես իշխան ի վերայ դատաստանի հիթանոսաց, յետ ոչ բազում ինչ աւուրց եւ ժամու, յառաջին ամի Աթենացւոց թուոյն նման էր օր մեծ, յԱրեւական քաղաքին, յորում կոչէ յիւր անուն Բաղդաքայն Եւ ժողովեցան յայն քաղաք վասն տանի աւուրն բաղմութիւն անհամար բիւրուց եւ հազարաց մարդկան. եւ ի բազմ մեծութենէն յայնմանէ եւ ի կուտելոյն մի ոմն ի քահանայիցն յեցաւ ի կուռն որոյ անուն կոչուր Սարփոյն. եւ անկաւ կուռն. եւ փշոցաւ ուն նորա Եւ եղև շփոթ մեծ յաւուր յայնմիկ, եւ չար բազում վասն այդ պատճառի. եւ բազումք կորեան խակ Եւ կամեցան սպանանել զքահանայն զայն, զի կրկեան լինել պատուհաս յառաւածոցն. եւ կոչեցին զանուն քահանային՝ Տեառն սպանող: Եւ կալան գնա եւ կոչին յարգելանի. եւ գլուցին առ քահանայ իշխան Աթենացւոց եւ պատմեցին նմա զամենայն եղեւան: Եայնժամ իշխանն այն եգին զենուսն. եւ կոչեաց զըշխանն դիւաց. եւ նոյնժամայն երեւեցաւ նմա. եւ նա պատմեաց նմա զայն որ եղև ի Բաղդաք: Եւ իշխանն դիւաց հրամայեաց նմա, որպէս զի զԴիոնեսիոս առաքեսցէ անդր, զի երթեալ անդր արասցէ իրաւունս եւ իւր շփոթոյն այնմիկ:

Է. Իսկ ես յայնժամ իրբեւ զճառայ հնազանդ եւ անձանձիր՝ պատրաստեցայ գնալ Եւ տարայ ընդ իս զպատուական աշակերտն իմ զԱղիփոս, եւ գնացի զճանապարհն իմ: Եւ յորժամ պատմեցաւ ժողովրդեան քաղաքին այնորիկ երթալն իմ, ելին ամենեքեան հանդիպել ինձ: Եւ զարդարեցին զքաղաքն ամենայն զարդուք. եւ ժողովեցան ամենայն ժողովուրդն մեծ զօրութեամբ բիւրաւորք եւ հազարաւորք մարդկան. եւ այս եղև ի նախախնամութենէն Աստուծոյ:

8. քահանայք առ նա եւ ասէ Արիստագոսն ցքահանայոն Եւ — 9. զհմրգ Ը եւ Ափրեւոս Լէփ. Վրո. թէ զինչ Բ ձեզ լի Եւ եւ ամենակալն որ ունի իշխանութիւն ամենայն աշխարհի Եւ Ափր. — 12. Դիոնեսիոս Ը լինել նոցա մ. Եւ — 13. զի Ը եւ Ը — 14. զայս ամենայն Ը եթէ զիշխանութիւն եւ զհրամանատարութիւն քաղաքն նոցա տուեալ է . . . եւ արարին այնպէս. եւ յորժամ . . . Եւ:

2. 1. ի վերայ ամենայն դատաստանին Եւ — 2. ամի ամեայ Ը ժամու լի Ե թուականութեան Եւ — 2—3. նման էր — քաղաքեայ կորուս յորում էր օր մեծ ի Բաղդաք քաղաքին որ կոչէ յիւր անուն Արեւական քաղաք, իբրեւ երկուսուսուսութեամբ ինքեւսուսուս: Ե ունի նմանէր յոր մի մեծ յԱրեւ. քաղաքի որ թարգմանի Արեւական քաղաք եւ ի նոյնի բարբառ. Բարբառեայ: — 4. վասն տանի պալմութեան . . . հազարաւորաց մարդկան եւ վասն բաղմութեանն այնորիկ եւ կուտելոյն . . . որում անուն էր Սարփոյ Ե Սարփոյ Ը — 6. զող Ը եւ Ը — 7. եւ եղն Եւ — 8. եւ չար բազում որ եւ կորեան իսկ բազումք: — զայն լի Ե զի Ը եւ Ը տատաւածոցն Եւ — 9. սպանող Ը զնոյ Եւ — 10. ամենացւոցն Եւ — 11. այն լի Ե զիշխան դիւացն Եւ — 12. երեւեցաւ Ը նա լի Ե պատմեաց արիւնդեայ իշխանին դիւաց զայն որ եղև ի Բաղդաք — 13—14. որպէս զի զի Դիոնեսիոս առաքեսցէ ի Բաղդաք որպէս զի արարից անդ դատաստանս եւ իրաւունս եւ իւր շփոթոյն այնորիկ Ե:

Է. նոյն ժամայն Եւ — 2. զաստղերու Ը աստիճան Ը եւ պատրաստեայ Եւ — 3. պատմեաց ի Բաղդաք երթալն իմ Եւ — 4. զքաղաքն զայն ամենայն Եւ — 5. ժողովուրդքն Եւ:

- Ը. Եւ յորժամ մտի ես ի քաղաքն, ետու դնել սիրին ոսկին. եւ նստայ ի վերայ նորա ի մէջտեղով ասպարիզախաղացին. եւ ոչ քահանայիցն եւ ոչ իշխանացն հրամայեցի նստել. այլ ամենայն ժողովուրդն կային յոտն, եւ լէին բանից իմոց, թէ զենչ արարից իրաւունս քահանային այնմիկ սպանողն աստուծոյն իւրոյ, այն որ փշեռաց
- 5 զուռն Սարգիսն կռոցն: Դսկ օրն այն էր ուրբաթ եւ ժամ էր իրրեւ վեցերորդ, եւ արեգակն իրրեւ ի միջուր, ի ժամ հասնալ էր: Եայնժամ զարմանալի շարժեցաւ երկիր, եւ ահաւոր զօրութեամբ անկան կուռքն եւ փշեղցան, եւ խաւարեցաւ արեգակն եւ մթացաւ լուսինն. եւ ամենայն աստեղք աներեւոյթ եղեն. եւ թանձրութիւն միդի սփռեցաւ ի վերայ մարդկան, որպէս զի ոչ զք կարէր տեսանել զընկեր իւր. եւ ամե-
- 10 նեքեան միապէս անկան ի վերայ երեսաց իւրեանց. եւ լերինք սարսէին եւ վէճք պատուէին, եւ տաճարք կռոցն անկանէին. եւ ահաւոր ձայն տրտմութեան լսուր, որպէս ողբումն այլուց որ լայ զորդի իւր: Եւ եկաց խաւարն այնպէս ի վեց ժամէն մինչեւ յինն ժամն. եւ ապա դարձեալ պայծառացաւ լոյսն եւ մեք ամենեքեան յերեսս անկեալ կայաք. եւ եղեւ զոյն ամենայն մարդոց որպէս զնի ի գերեզմանի. եւ այնպէս յերկար դար-
- 15 ձուցաք զոգիս մեր: Եայնժամ քահանայքն եւ իշխանք ժողովուրդեանն անկան առաջի իմ, եւ հարցանէին զի պատմեցից նոցա զպատճառն գործոյն այն ահաւորի, որ ի սկզբանէ ոչ էր եղեալ այնպէս. այլ թէ որպէս եւ կամ յորմէ եղեւ օտար տեսիլք եւ լուրդ ահաւոր: Թ. Եւ իմ սկսեալ ի թիւս եւ պատուական աշակերտն իմ ընդ իս. եւ մտի ի տնա-
- կողմն ընթացից, եւ ի վերջոյ զըջանն, եւ ի հուրն այն արեգակն եւ լուսին, եւ ի կարգաւորութիւն աստեղաց, եւ ի մուտն յայն լուսոյ եւ խաւարի, եւ յշտեմարան հողմոց, եւ զգնացս անդնդոց. եւ զաի զծովն զայն անդնդային ի կայի իւրում, յորմէ շարժի երկիր ա-
- 5 մենայն ի հինգհարիւր ամի. եւ զերկար աստեղացն չգտի մօտ ի բակն յայն. եւ հային լումմբ էր, եւ սայլն եզինքն ոչ էին նուազ ի լծոյն. եւ զշտեմարանն հողմոց փակեալ գտի. եւ լուսինն լի էր: Եւ իշխանն դիւաց ոչ ունէր կարգեալ պատերազմ եւ ոչ արեանց հիշումն:
- Թ. Եւ յորժամ գտի ես զայս ամենայն կայացաւ որեալ, յորմէ շարժումն եւ վնասումն ամբողջ լինի. ապա յայնժամ կալաւ զին սքանչումն եւ ահ վասն գործոյն որ եղեւն. վասն զի չէր բնութեամբ վնաս ժամուռն այնմիկ: Եւ ասեմ ցաշակերտն իմ յԱղիփոս. եւ երեւ առ իս զըջումն աստեղաց. եւ չըջեցուցի զնոսա ի ներքոյ թուոց, եւ սփռեցի
- 5 զերկիր առաջի իմ, թէ հասու եղց թէ յուսմէ եղեւ պատճառ խաւարմանն եւ շարժմանն: Եայնժամ բացան այլք արտի իմոյ եւ տեսի զԱնծաւորթ աստուած զճաճկեանք՝

Ը. 1. օեղին ՀԲ. — Ա-գիր. դասպլին Բ: — 2. նորա լի՛ A տեղւոյն B տեղւոյ ՀԲ: ասպարիզի փողոցին A ասպարիսախաղացին ՀԲ. ի՛յ Ա-գիր. նո՛ս Բ: ի քահանայիցն Բ: ամենայն ժողովուրդն լի՛ A: կայր ի յոտն A: — 4. աստուծոյ Բ: — 5. գողնափողն կռոցն A զունափողն կռոցն ՀԲ. զունափող կռոցն Սարգիսայ Բ ի՛ւտ ոչ լիցնէ: զուռն Սարգիսն կռոցն: վեցերորդ A: — 6. ի միջուր Բ: — 8. աներեւոյթ Բ: — 9. այնպէս որպէս ոչ զք . . . Բ: — 10. միապէս լի՛ A: եւ (երկր) լի՛ A: — 11. եւ (վէճք) լի՛ A: տաճարն այն բարձր A կուռքն [ստուծո]յն: — 12. տայր Բ որպէս — գորդի իւր լի՛ A ժամէ Բ: — 13. լոյսն լի՛ A: — 14. որպէս որ դնի գերեզմանի Բ: — 15. եւ իշխանքն անկան առաջի իմ եւ հարցանէին զին զի պատմեցից նոցա զպատճառս գործոյն ահաւորի Բ: — 17. չէր լեւալ այնպիսի. այլ թէ որպէս եղեւ օտար . . . Բ:

Թ. 1. եւ յայնժամ Բ աշակերտն իմ Աղիփոս ընդ իս Բ: — 2. ընթացիցն: — 3. աստեղացն եւ ի մուտ յայն Բ եւ ի յշտեմարանն. — յանդնդոց Բ: — 5. յորմէ յորժամ շարժի ամենայն երկիր ի վեջ (sic) ամի եւ զերեմարանն աստեղացն Բ ի (հինգհարիւր) լի՛ A: — 6. ի (բակն) լի՛ A: — 8. պատերազմաց A:

Թ. 1. զամենայն զայս Բ: — 2. ապա լի՛ A: — 3. կուսու զին ահ եւ սքանչումն վասն գործոյն Բ: — յայնմիկ Բ: — 3. յԱղիփոս A: աստեղացն եւ չըջեցուցի դիւ Բ: — 5. յուսմէ Բ:

15 զկենդանիս եւ զմեռեալս, Զայս քարոզէ եւ արգելու զմարդիկ ի պաշտելոյ զաստուածան,»

ԺԳ. Իսկ եւ յորժամ լուայ զայս հրամայեցի զի ելլեն քարոզք եւ քարոզեացին ընդ առաւօտն ի ծագել. արեգականն եւ ասել ամենայն ժողովրդեան այսպէս. «Դիմենսիս իմաստնոց եւ դատաւորաց զլուս հրամայէ ձեզ, որպէս զի ամենայն ժողովուրդ ժողովեացին ի տեղին յայն դատաստանի՝ որ է Արիսպազան, եւ որ ոչ քայ ի տեղին յայն արժանի լիցի պատժոց»։ Աման զի Աթենացոց գործ եւ կարգաւորութիւն էր յօժարութեամբ լսել զբանս կարգաւորութեան նորադոյնս. վասն զի հարցողին զբանս դարձուցանեն եւ տան պատասխանի։ Եւ իբրեւ աւաւօտ եղեւ, ժողովեցան բազմութիւնք անհամարք. ապա եկի եւ եւ նստայ յաթոռն իմ փառք եւ պատուով մեծաւ, եւ հրամայեցի քահանային եւ իշխանացն եւ իմաստնոց ժողովրդեանն նստել. եւ արձաւ։

10 Կեցի եւ կոչեցի զՊողոս առաքեալն եւ եկն. եւ էին ամենայն ժողովուրդն պապանձեալ եւ ոչ որ ի նոցանէ խօսէր. եւ հրամայեցի Պողոսի առաքելոյ քարոզել զայն որ ունէր առ մեզ։ Իսկ նա աստուածազօրեացն եւ անօթն ընտրութեան՝ Հորոնյն սրբոյ բնակարանն սկսաւ աւետարանել զԵրիտաւրէ բանիւք՝ առանց երկիւղի եւ պատկառանաց, բայց յաճէ եւ յերկիւղէ քահանային՝ ձայնիւ ասաց. «Գտի զձեզ, Աթենացիք,

15 Խրատեալս եւ փոյթս առաւել ի պաշտօն կոռնց, ուրախք եւ գովողք կորստեան անձանց ձերոց», Եւ զայս ասէր երանելի առաքեալն ոչ արտմութեամբ եւ ոչ շփոթելով, այլ հանդարտ սրտիւ. եւ ոչ ասաց ցնոսա եթէ գտի զձեզ իմաստունս եւ պատուեալս եւ փառաւորեալս, այլ «փոյթս եւ պատրաստս ի պաշտօն կոռնց», Իսկ ժողովուրդն յորժամ լուան զայս, լցան արտմութեամբ. եւ եթէ ոչ երկիւղն իմ

20 արդիւիւ էր զնոսա, նոյնժամայն կամէին քարկոծել զնա եւ սպանանել՝ մինչեւ ի սպառնալիս բանից նորա։ Դարձեալ ասաց Պաւղոս. «Շրջեցայ ընդ որ պաշտէք զուրք եւ գտի անդ բազին մի, յորում գրեալ էր Անծանօթ աստուած, անհասանելի եւ անպատմելի. զայն աստուած՝ զիսկզբանց ծածկեալն՝ զանհասանելին՝ յաղագս որոյ ասացին իմաստունքն ձեր թէ Ազգ նորա էմք, զնա քարոզեմ եւ աւետարանեմ ձեզ,

25 եւ պաշտեմ զայն Աստուած Ծածկեալն՝ զմեծն եւ զՀօրն, որ էջն աննրեւութաբար եւ զգեցաւ մարմին կառարեալ եւ անմիւլ։»

15. քարոզէ, ասեն, եւ արգելու . . . B: — 16. դատաւորածն մեր B:

ԺԳ. 1. Իսկ յորժամ լուայ եւ զայն . . . B եւ չէի B: — այսպէս թէ Դիմենսիս իմաստնոցն զլուսի եւ դատաւոր հրամայէ ամենեցուն ձեզ ժողովել ի տեղին այն դատաստանի, որ է արիսպազանն եւ որ ոչ զայ պատժութիւն կոռնցէ. վասն զի . . . B: — 4. արեւ պազեալ A: — 5. աթենացոյ A: եւ կարգ էր յօժարութեամբ ասել նորադոյնս եւ լսել: Եւ իբրեւ . . . B: — 8. ապա . . . եւ չէի A: — 9—14. Ինչ համարեիք B նստայ յաթոռն իմ պատուով եւ փառք մեծաւ եւ հրամայեցի . . . նստիլ. եւ առաքելոյ կոչել զՊողոս եւ եկն եւ կային ամենայն բազմութիւնքն անշուշտ եւ ոչ որ իշխել խօսել: Եւ ապա հրամայեցի Պողոսի քարոզել զայն որ ունէր առ մեզ պատգամ ի տեսունէ: Իսկ աստուածազօրեանն անօթն ընտրութեան եւ հոգոյն սրբոյ բնակարանն սկսաւ աւետարանել եւ զքրիստոս բանիւք . . . քահանայից կոռնց ասաց ձայնիւ մեծաւ. գտի զձեզ, աթենացիք, խրատեալք եւ փոյթք ի պաշտօն կոռնց, ուրախք եւ գովութիւն կորստեան անձանց ձերոց, եւ յորժամ ասէր զայս երանելին ոչ . . . || գովողք A || Այլ զի ոչ ասաց եթէ գտի եւ զձեզ իմաստունս եւ փառաւորեալս, այլ փոյթս եւ պատրաստս ի պաշտօն կոռնց, նոյնժամայն լի եղին սրտմտութեամբ մեծաւ եւ նախանձու. եւ թէ ոչ երկիւղն իմ. . . քարկոծել կամէին եւ սպանանել զՊողոս փնջ սպառնալիս բանիցն: Դարձեալ . . . զուրք պաշտէքդ: — 22. Ճ. Ե. (Ագգ. 176) ունի աստուած անծանօթ, եւ աստուած աստուածոց, անհասանելի, անպատմելի, անպարզելի: — 23. զայն աստուած անծանօթն անհասանելին վասն որոյ ասացին եւ իմաստունքն ձեր թէ նորա եւ ազգ իսկ էմք . . . B: թէ ազգ նորա էմք A: — 25. պաշտեմ զաստուած զէն զծածկեալն . . . որ էջն ի մեզ անճառաբար եւ զգեցաւ . . . B:

ժԴ. Եւ ուրա սխառ ի օսել զքանչելին Տեառն մերոյ՝ պատմելով զամենայն գործս նորա եւ զխաչելոյ թիւն նորա եւ. զմահն եւ զխաւարումն արեգական եւ զարժումն երկրի, զպատառումն վնմաց եւ զանկումն եւ զկործանումն կողոն, եւ զօրն զայն եւ զժամ աւուրն, եւ զամենայն պատմաց. եւ թէ քանի՜ էր թիւ լուսինն յաւուրն յայնմիկ, Յայն-
 5 ժամ հրամայեցի Պաւղոսի զի լռեսցէ. եւ առաքեցի զպատուական աշակերտն իմ՝ զԱղեփոս՝ որ էր ընդ իս ի Բաղքաք, եւ երեք առ իս զդրեան զոր գրեցաք ի ժամուն յայնմիկ ահաւորի։ Եւ հրամայեցի նմա, զի ընթերցցի բարձր ձայնիւ ի լռելիս ամենայն ժողո-
 վորդեան. եւ նոյնժամայն հաւատացի ես ի Քրիստոս յԱրարչին Աստուծոյ, զի նա է Աստուած Ծածկեալ, անսկիզբն եւ անհասանելի։ Եւ հրամայեցի Պաւղոսի առաքելոյ,
 10 որպէս զի պատրաստեսցէ ինձ զմկրտութեանն իրս, որպէս հաճոյ երեւեսցի. եւ յորժամ արար զայս, նոյնժամայն մկրտեաց զիս եւ զկին իմ եւ զայլ բազում ժողովուրդս յարանց եւ ի կանանց։ Իսկ ես ի ժամէն յայնմանէ հետեւեցայ երանելի առաքելոյն, եւ Դամաթրիս կին իմն, ոչ ոչ մեկնեցաք ի նմանէ մինչեւ յեւանել նորա յաշխարհէ։ Եւ նա իւրովք ձեռօքն օրհնեաց զիս եպիսկոպոս քաղաքիս իմ՝ Աթենայ։

ԺԵ. Եւ արդ, եղբայր իմ սիրելիք, ոչ եթէ մարդիկ հանին զիս եւ զերժուցին ի պաշտելոյ զդիւն, այլ իմաստութիւնն Աստուծոյ էր որ զերժոյց զիս եւ եւ ինձ իմաս-
 տութիւն եւ զմեծութիւն իշխանութեան ի հեթանոսութենէ իմմէ։ Զի ոչինչ է մեծ
 քան զիմաստութիւն, զի նա է շտեմարան ամենայն հաւատարմութեան եւ շահ
 5 հոգւոյ։ Սովաւ ճանաչին ամենայն գործք Ծածկեալք եւ յայտնիք, եւ սովաւ յայտնին գաղտնիք անծանօթից, եւ սովաւ իմանի որպէս պարտ է պատուել զՏէրն մեր Յիսուս Քրիստոս. որում վայելէ փառք, իշխանութիւն եւ պատիւ. այժմ եւ միշտ եւ յաւի-
 տեանս յաւիտենից։ Ամէն։

ԺԴ. 1—8. Եւ Եւստ պնդորիկ ասաց զքանչելին Քրիստոսի եւ զգործս նորին. ապա եւ զխաչելութիւնն եւ զմահն եւ զարարութիւնն, զխաւարումն արեգականն ի շտեմարանն նորա, զարժումն երկրի եւ զպատառումն վնմաց, զանկումն եւ զկործանումն կողոն, զօրն եւ զժամն աւուրն եւ թէ քանի՜ էր թիւ լուսինն, յայնժամ հրամայեցի եւ առաքեցի զպատուական աշակերտն իմ՝ զԱղեփոս, որ էր յայնժամ ընդ իս Բաղքաք. եւ երեք զգիրն զոր գրեցաք յայնժամ աւուր ի Բաղքաք։ Եւ հրամայեցի Աղեփոսի զի ընթերցցի բարձր ձայնիւ ի լռելիս ամենայն ուր անգէն առ Պողոսի էին։ Եւ նոյնժամայն հաւատացի ես ի Քրիստոս յորդին Աստուծոյ, զի նա է աստուած Ծածկեալ, եւ անհասանելի։ Եւ հրամայեցի պոսի. պատրաստել զմկրտութեանն իրս. եւ իբրեւ արար, նոյնժամայն մկրտեցայ ես եւ կինն իմ Դամաթրիս եւ աշակերտն իմ Աղեփոս, եւ վարդապետն իմ արտաքին օւսմանն Յեռոթէոս. եւ այլք բազումք յարանց եւ կանանց ամենայնոց։ Իսկ ես եւ Դամաթրիս կինն իմ յայնժամ ժամէ հետեւեցաք Պողոսի եւ ոչ մեկնեցաք ի նմանէ մինչեւ եւանելն նորա յաշխարհէ։ Եւ նա իւրովք ձեռօքն եղ զիս եպիսկոպոս Աթենայ։ Եւ եղբայր իմ սիրելիք, ոչ եթէ ի մարդկանէ եղեւ ինձ հեռանալ է պաշտելոյ զդիւն, այլ իմաստութիւնն Աստուծոյ որ ես ինձ հանձար. եւ զերժոյց զիս յայնմանէ իմն, եւ ի հեթանոսական իմաստութեան եւս ինձ իշխանութիւն եւ մեծութիւն։ — 2. զի խաչելութիւնն Ա. — 4. էր լուսին աւուրն այնմիկ Ա. — 5. զԱղեփոս Ա. ձայնիւ բարձր Ա. — 8—ԺԵ 2. ի Բէ բե-
 ռառք է Ա. Գրեթէ 150—151 (= Ա.). — որդին աստուծոյ կենդան-
 10 իմ Ա. — 12. արարեալ եւ կանանց Ա ժողովուրդս յաթենացեաց յարանց եւ ի կանանց Ա. — 14. առ Պողոսի, ես եւ Սարգիս ին իմ Ա. յեւ նորա յաշխարհէ ի յայնման Ա. — 14. քաղաքին ամենայնոց Ա.

ԺԵ. 1. եւ, եղբայր (եղբայրք B) AB. — 2. իմաստութիւնն Աստուծոյ եղբւր զիս Ա. — 3. իմաստութիւնն) յաւելւ. B եւ ոչինչ ի վեր քան զգիտութիւն։ — հոգւոյ Ա. — 4. նովա ճանաչի B. — նովա B. — անծանօթք B. — 5. որում զօրութիւն եւ փառք յաւիտենան յաւիտենից ամէն։

Հրատարակեց Գ. Ն. ԱՅԿՈՅԵԱՆ